

[Ib Christensen.]

Også her er der et parti, der slipper meget nemt og billigt omkring ved økonomien; man henviser til den sociale pensionsfond, og offentligheden kan så tro: nå ja, men så er pengene jo hjemme, pengene er der i forvejen, det koster med andre ord ingenting. Det koster jo noget, for hvem skal betale til den sociale pensionsfond?

Det kunne være nyttigt i forbindelse med den slags forslag – hvad enten det er venstre eller venstresocialisterne, der fremsætter dem – at man fik nogle konsekvente økonomiske beregninger over, hvad det koster. Det må være muligt, når det drejer sig om genfremsættelser, at få oplyst noget om det. Ellers handler folkettinget fuldstændig i blinde.

Tyroll (VS):

Jeg skal ikke her i første omgang kommentere vores eget forslag – det vil ordføreren for forslagsstillerne, hr. Steen Folke, gøre her efter – men holde mig til beslutningsforslag nr. B 39, fremsat af hr. Bertel Haarder m. fl. Der er i det forslag til en pensionsreform 3 principper, og jeg skal prøve at forholde mig kort, principielt, til disse 3 principper.

Princippet om ens folkepension til alle fra det fyldte 67. år indebærer efter forslagsstillerens intentioner, at aftrapningen af pensionstilægget afskaffes. Udgangspunktet for forslagsstillerne er klart; det drejer sig om at bedre vilkårene for dem, der har kunnet spare op. Det hævdes, at den nuværende ordning straffer den, der har sparet op. Hertil er kun at sige, at den nok så meget straffer dem, der ikke har haft mulighed for at spare op, ved at give helt utilstrækkelige pensioner til en rimelig livsførelse efter et langt livs produktiv indsats i udbygningens tjeneste. Fremfor at fokusere på de bedrestillede muligheder for at sikre sig en fortsat privilegeret livsførelse i alderdommen mener VS, at orienteringen må bort fra den opsparingsprægede ordning ved sikring af rimelige pensionsformer, som det ligger i vores eget forslag, beslutningsforslag om en pensionsreform. I dette forslag opretholdes indtægtsreguleringen med muligheder for en beskeden margin for sideindkomst og på baggrund af mere rimelige arbejdsudlygthedsydelser.

VS kan altså ikke medvirke til det første af principperne i venstres beslutningsforslag, men når det drejer sig om ligestillingen af enlige og

samgifte pensionister, kan VS tilslutte sig princippet, der i realiteten vil indebære, at det enkelte individ betragtes som et selvstændigt individ.

Princippet om afskaffelse af de særlige pensionsrettigheder ved tjenstemandsansættelser kan VS gå ind for, når det drejer sig om fremtidige ansættelsesforhold, men det må være led i en almindelig forbedring af pensionsordninger for alle, således som vi selv har stillet forslag om. Det var selvfølgelig interessant at høre den debat, der var her mellem flere af de borgerlige partier om, hvad hensigterne var med oprettelse af tjenstemandsordninger, som vi altså faktisk ikke rigtig kan støtte.

Hvad angår spørgsmålet om ensartet behandling af frivillige individuelle og kollektive pensionsordninger ud over folkepensionen, vil vi da gerne være med til at se på det spørgsmål i udvalget, men vore tanker herom går i retning af at den samlede favorisering ophæves, altså det modsatte af, hvad intentionerne hos forslagsstillerne synes at være.

Samlet om forslag nr. B 39 skal jeg sige, at VS stiller sig negativt over for det og vil stemme imod det.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 16 (om udarbejdelse af pensionsreform), hr. Steen Folke, har ordet.

Steen Folke (VS):

I lighed med sidste gang for et par måneder siden, da et forslag, der svarede til vort forslag nr. B 39, var til første behandling, må jeg nok erkende, at jeg ikke har så forfærdelig meget at takke for. Men jeg vil da godt starte med at takke SF og DKP for deres forholdsvist positive indstilling til det forslag, vi har fremsat. Jeg vil endda sige, jeg fornemmede, at indstillingen var ændret i en lidt mere positiv retning denne gang, end da forslaget sidst var til første behandling.

Jeg vil lige sige til fru Tove Jørgensen – vi var også lidt inde på det sidst – at jeg mener, man kan klare særlige problemer for dem, der virkelig har brug for helt specielle ydelser i anledning af en særlig invaliditet eller andre former for handicap, ved en supplerende lovgivning. Dette skal ikke erstatte alle andre love på det sociale område. Vi mener altså, man kan lave en meget forenklet og ensartet pensionslovgivning, og så kan man lave en supplerende